A young child with curly hair is shown from the chest up, holding a red book open and reading. The child is wearing a light blue t-shirt. The background is a solid dark blue color. The text is overlaid on the left side of the image.

Приказки на Граматиката

Приказка за едно изречение

Имало едно време едно
съществително име и
един глагол. Те много си
допаднали и решили да
образуват изречение.

Съществителното име
станало **Подлог**

а глаголът - **Сказуемо**

Изречението гласяло така:

Кой?

Какво прави?

Детето

играе.

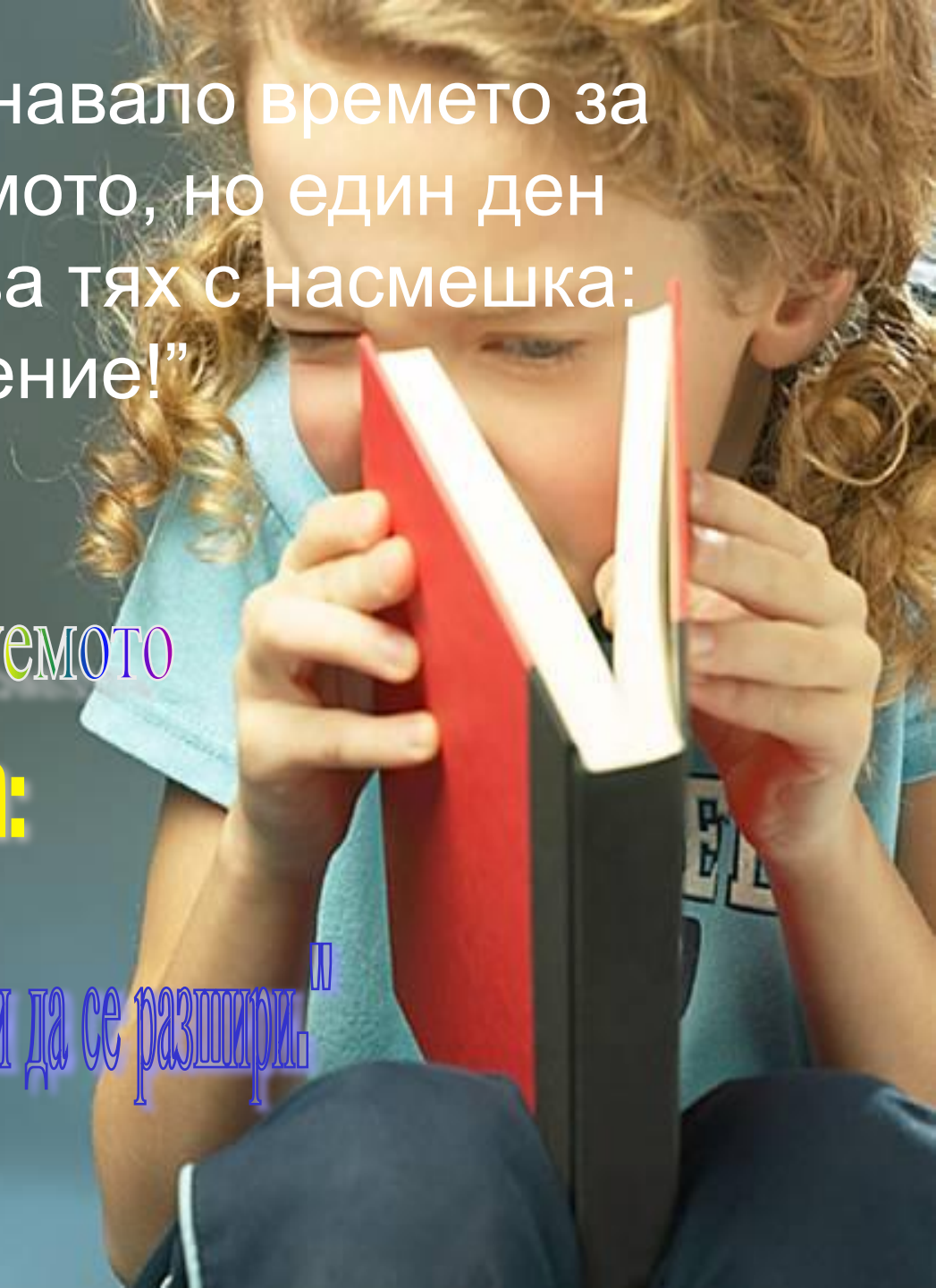

Много приятно минавало времето за Подлога и Сказуемото, но един ден дочули да казват за тях с насмешка: “Хм! Кратко изречение!”

Подлогът и Сказуемото

дали обява:

“Едно кратко изречение търси части да се разшири.”

Едно **Обстоятелство** за
място откликнало първо
на обявата, дотърчало и
се настанило най-
отпред:

Кой?

В двора **детето** **играе.**

Къде?

Какво прави?

В този момент дошло
едно **Допълнение**, което
не било така нагло като
Обстоятелството, та
решило да застане след
Сказуемото.

Кой?

Какво прави?

В двора **детето**

играе

с топка.

Къде?

С какво?

Подлогът бил намръщен, защото забелязал, че Сказуемото се привързало към Допълнението. Изведнъж обаче връхлетели три Определения и се лепнали към Подлога, обстоятелството и Допълнението, без дори да искат разрешение.

Горкото изречение щяло да се пръсне.

Какъв?

Къде?

Какво?

Кой?

Какво прави?

В тихия

двор

малкото

дете

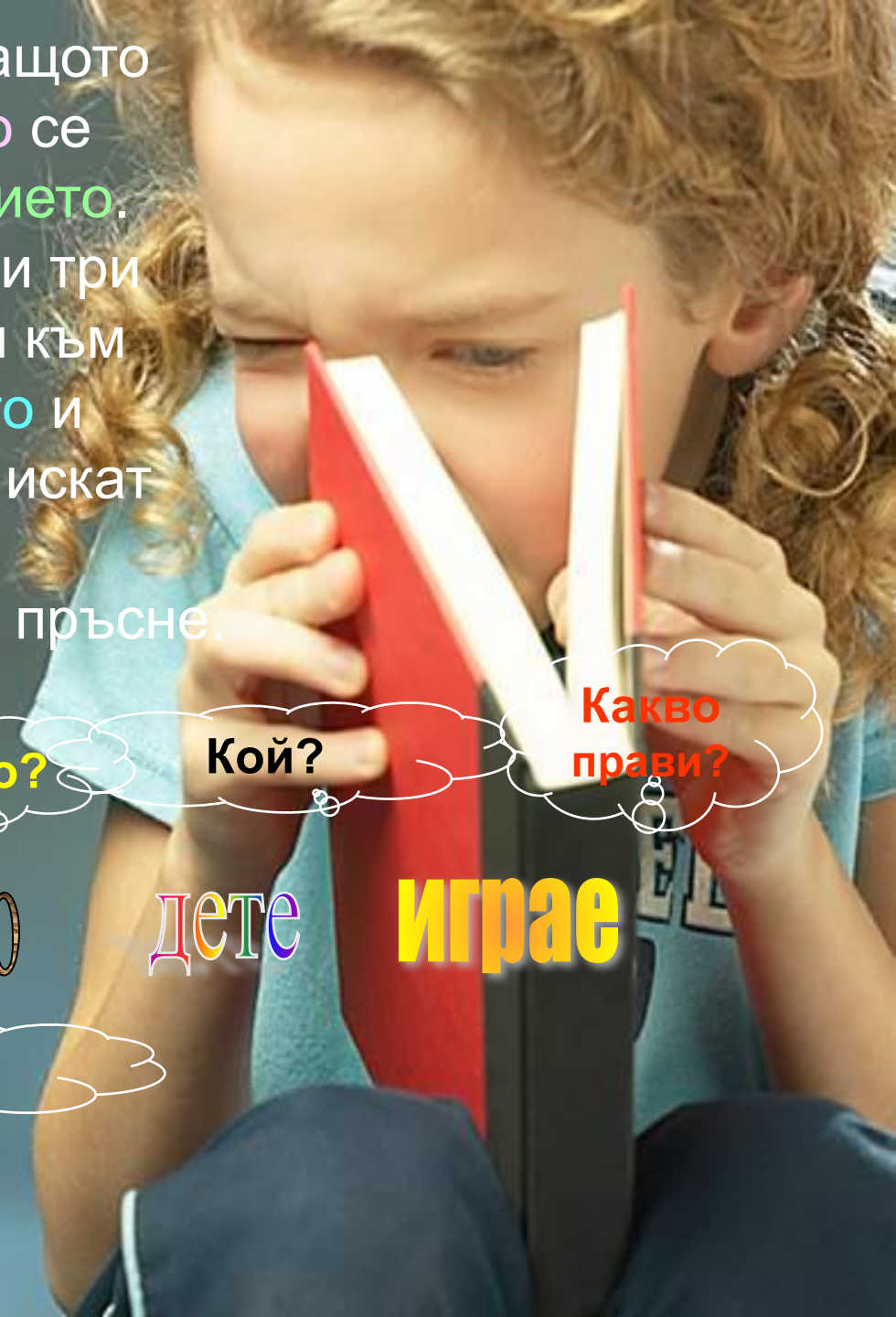
играе

Каква?

С какво?

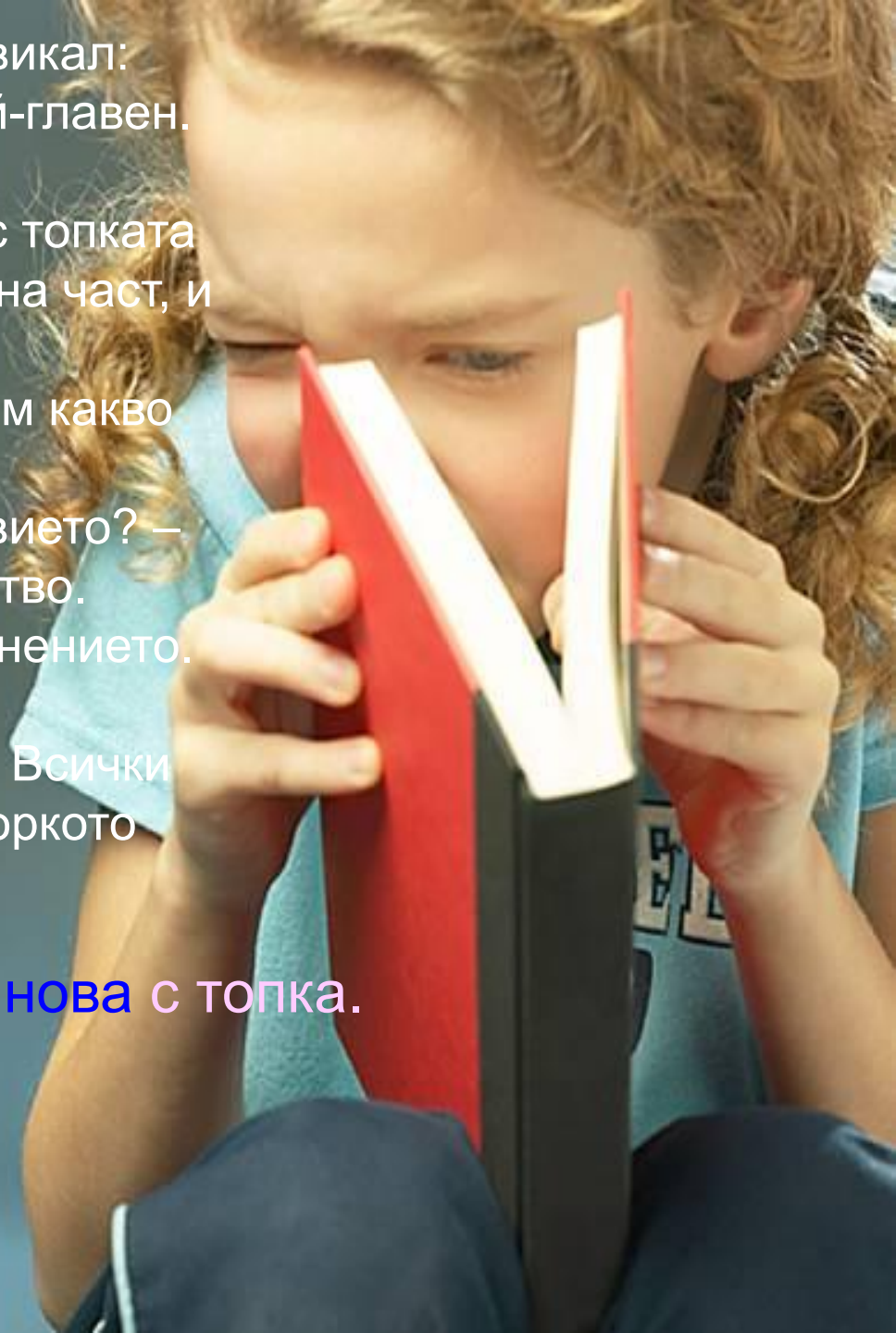
с нова

топка.

Тук вече започнал спор. Подлогът извикал:
- Аз извършвам действието и съм най-главен.
Затова ще стоя отпред!
Сказуемото, което се било заиграло с топката
на Допълнението се сетило, че е главна част, и
казало:
- Аз също съм главен, защото показвам какво
действие се върши!
- Да, ама къде? Къде се върши действието? –
прекъснало го нахалното Обстоятелство.
- А с какво? – обадило се тихо Допълнението.
Подлогът се ядосал, хванал за ръка
Сказуемото и се придвижили напред. Всички
части се ритали, блъскали, бутали. Горкото
изречение не приличало на себе си:

Дете играе малко в двор тихия нова с топка.

Частите продължавали да спорят и сигурно горкото изречение щяло да си остане така, ако случайно не попаднало на дъската на 4 “в” клас.

Учителката попитала:

-Деца, кои части на изречението трябва да съкратим, за да стане то кратко?

Децата извикали в един глас:

-Обстоятелството, Допълнението и Определенията.

И докато частите успеят да се опомнят ... учителката ги изтрила с гъбата.

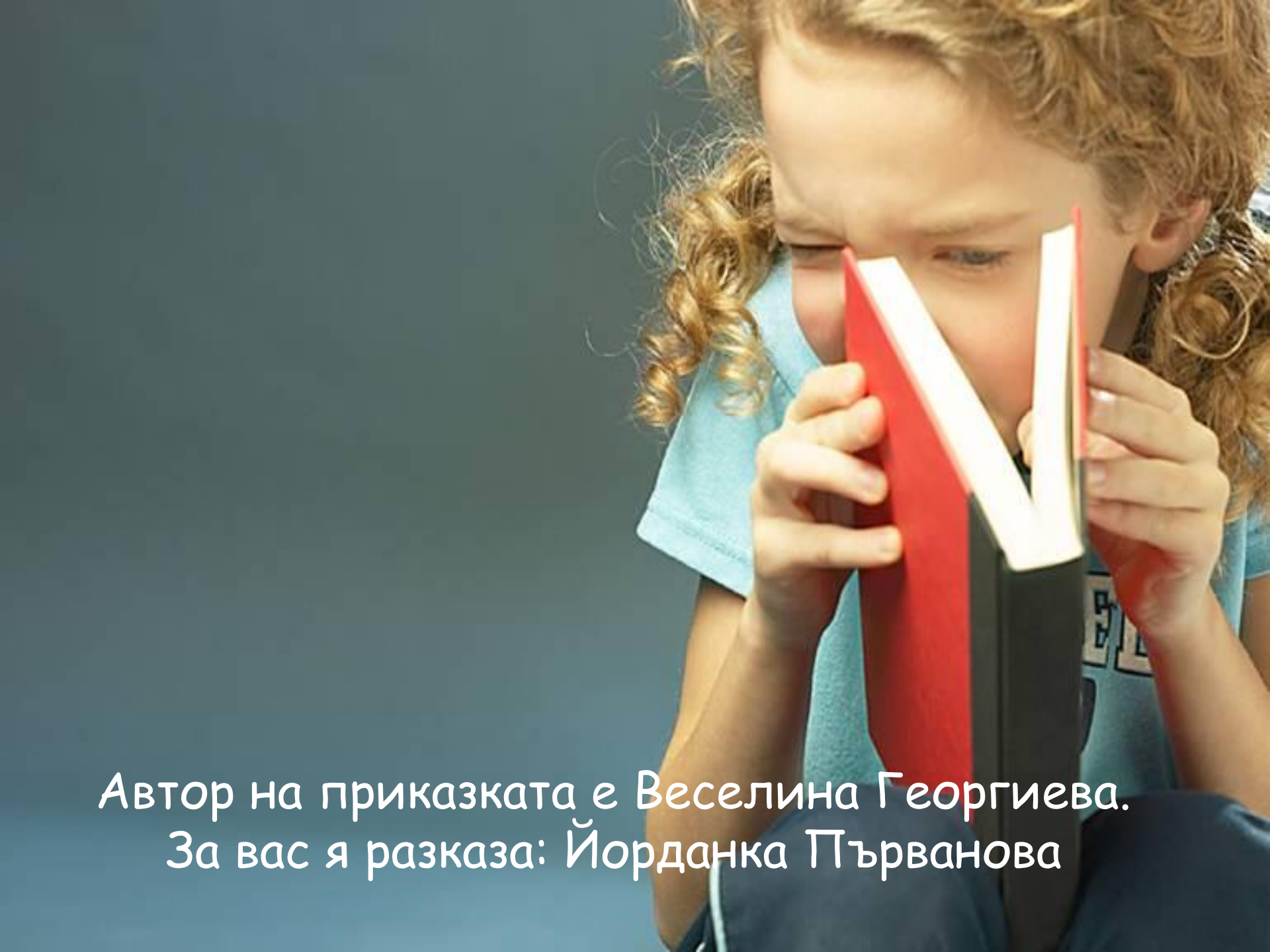
Подлогът **и** Сказуемото

останали в изречението
доволни и щастливи.

-Много е приятно да
си в кратко изречение!

Детето **играе.**

Автор на приказката е Веселина Георгиева.
За вас я разказа: Йорданка Първанова